

MARE DEL ESCAPULARI

Estimats germans, m'adreço a tots vosaltres en aquest full informatiu, que és el primer i l'últim d'aquests curss, per diversos motius no hem pogut treure un altre número abans, entre aquests motius, el més important, ha estat la crisi del covid19, esdeveniment que ha marcat en gran manera aquest curs i la marxa de tots nosaltres i del món sencer.

Es un fet que **"ha parat tot el món"**, per la gran capacitat de contagi que està tenint el virus i l'agressivitat que té en general pel número d'afectats i defuncions que està provocant i per les seqüeles físiques que pot deixar en les persones que ho han patit.

També perquè les mesures que s'han tingut de prendre i es continuen prenent per aturar-lo, han estat en molts països molt severes, entre els quals està el nostre, Espanya, un dels que més ho està patint. Estats d'alarma; confinament, condicions de seguretat e higiene molt estrictes, de desplaçament, i tants patiments, inconvenients e incomoditats en tots els aspectes, que encara estem patint en molts casos. Així com les conseqüències econòmiques, socials i culturals dures que està provocant en milions de persones.

En positiu tenim molt bons exemples d'aquesta situació, com són el comportament de tants metges, infermeres i voluntaris de la salut així com treballadors dels treballs essencials, sense oblidar tant gest solidari d'ajuda als més pobres en ong,s, parròquies - entre aquestes la nostra de Sta Joaquina de Vedruna-, Càritas, Creu Roja, i tants particulars que han donat i continuen fent-ho, del seu temps i recursos per ajudar també als altres, especialment malalts i necessitats.

Aquest breu i senzill resum de la situació que estem vivint, expressa d'alguna manera també el patiment i la incertesa que hem viscut i que encara vivim, jo personalment m'he trobat, en la època més fonda d'aquesta crisi fins ara, de manera que per mitjà de la Paraula de Déu li vaig demanar una resposta al Senyor: **"perquè ha permès aquesta situació tan greu, per mi i per als altres?"**, i certament que me la va donar, vaig obrir els Evangelis a l'atzar, i em va sortir la paraula de **"edificar la casa sobre la roca"** que en definitiva es posar en pràctica el discurs de les Benaurances, o el

que es el mateix els ensenyaments de Jesucrist, **"el programa de vida Cristià"**. Missatge que em va donar el Senyor per ajudar-me a mi però també per compartir amb els altres, ja que així li vaig demanar i donat que aquesta situació a vingut per tothom. O sigui un sentit que ens omple d'Esperança, ja que ens mostra que ben agafats a ell, ja poden venir les **"tormentes"** del coronavirus o qualsevol patiment i les seves conseqüències, que la nostra vida o **"cassa"**, no s'enfonsarà.

També a nivell Carmelita el nostre ex general de l'Orde del Carme el P. Fernando Millán, en un article titulat; **Espiritualitat Carmelita** en temps de Crisi, traça tres línies d'acció, us les exposo molt resumidament;

- 1) **"Saber callar (el sil.lenci)"**. " El silenci proclama la grandesa del misteri i es converteix en germen de compassió, de solidaritat, de denuncia també i d'esperança."
- 2) **"Saber esperar (l'Esperança)"**. "El contemplatiu és capaç d'intuir i de contemplar els signes d'esperança enmig d'una situació de crisi."
- 3) **"Saber consolar (la compassió)"**. "Del silenci contemplatiu neix la solidaritat i la compassió, és a dir, la capacitat de sentir i de patir amb els altres".

I en aquests dies celebrem la Festa de la Mare de Déu del Carme, que també és la celebració que posa fi al curs, **"emparats amb el seu mantell"** confiem tots els membres de la parròquia Santa Joaquina i tots els que participeu de la família carmelita de una manera u altre, que **"edificant i agafant-nos a la Roca que és Crist"**, portarem bé els nostres patiments, els que el Senyor ens permet, i estimarem a Déu i als altres, tot donant testimoni i gloria d'Ell.

**"Madre dulce y toda bella guía a los hijos, estrella del mar;
aleja, aleja toda tormenta con tu Santo Escapulario"**
Bona Festa del Carme 2020 a tothom!
Feliç i prompta tornada a la normalitat a tots!

Fra José López Villalba O.Carm.

Rector de la Parròquia Santa Joaquina de Vedruna.

REFLEXIONS I COMENTARIS SOBRE EL PARE NOSTRE

Fra Carles Mª Lloig (Ord. Carm.)

Aquell dia Jesús pujà a la muntanya seguit de gran gentada, un cop a dalt i acomodats bonament on podíen Jesús inspirat com sempre a través del seu Esperit Sant es posà a parlar enunciant a tothom el Regne de Déu. Finalment els digué: i quan vulgueu pregar dieu: Pare nostre que esteu en el cel..., des d'aquell dia Déu escolta aquesta pregària quan surt de cors sincers i confiats.

Els apòstols, també els deixebles i altres molts seguidors de Jesús l'anaren repetint i passant-la a familiars, amics i coneguts, i anà corrent per les muntanyes, a la platge i els molls... ben bé ara podem dir que és la oració de tots els fills de Déu.

L'Església, ja de ben petits, ens la posa en els llavis, bé podríem dir, com a arma protectora davant els atacs de l'enemic ja en la nostra infantesa i adolescència, en la nostra edat adulta i ben bé fins a punt de finir.

El Pare nostre és la oració per excel·lència que es resa a totes hores. En el reç oficial de l'Església es resa a Laudes, primera pregària matinal, a totes les misses i a Vespres que és la pregària del capvespre. Tanmateix quan preguem a un sant o santa ho fem aquesta pregària sortida dels llavis de Jesús. Poso per exemple, quan extraviem alguna cosa resem al sant de la nostra devoció dient-li que ens ajudi a trobar l'objecte perdut amb un Pare nostre. O sia: el sant és l'intercessor que ens avala davant Déu. Sempre que intercedim pels difunts preguem a l'Altíssim amb un Pare nostre desitjant que els nostres parents, amics i coneguts frueixin com més aviat millor de la visió eterna de Déu dalt del cel.

En el Pare nostre s'hi reflexa tot allò que l'esperit de cada home més necessita. Mireu: -comencem invocant Déu com a Pare que viu en el cel;

- també el lloem desitjant que el seu nom sigui santificat i beneït per tots els llavis com a creador i Pare. Fora, doncs, males paraules ni blasfèmies, res de pronunciar el nom de Déu inútil-ment, sense to ni so, això és ofensa a Déu.

- demanem que el seu Regne, Regne de Justícia, Amor i de Pau vingui a nosaltres en el moment que ell vulgui per poder fruir de la gloria eterna malgrat que com a homes ens dolgui deixar la terra. Vindria a ésser això que el cos desitja les coses del mon i l'esperit la benaurança del cel.

-acceptem, no tenim més remei, que en tot moment es faci la seva voluntat en nosaltres tant aquí baix a la terra com ell vol dalt el cel.

al Pare també se li demana el pa de cada dia, aquell pa que ens dóna la força necessària per lluitar contra el mal d'aquest mon, el pa bo de la pau i de la justícia, aquell pa del benestar, el pa de la salut, de la llibertat, el pa de l'amistat, el pa de la llar... el pa de l'Eucaristia que és pa de fortalesa i salvació.

després clamem Déu amb un cor contrit que perdoni les nostres culpes ja que humilment ens reconeixem pecadors i sempre, però, que nosaltres perdonem els qui ens han ofès. L'home no pot demanar l'absolució de la culpa si abans no perdona el germà: si vas a la pregària amb la teva ofrena i recordes que estas enemistat amb el company, és millor deixar la teva ofrena, ves afer les paus amb el teu germà i torna després a presenta la teva ofrena. Això agrada Déu i et perdona.

La pregària del Pare nostre ens posa als nostres llavis un clam angoixant demanant al Senyor que -no permeti que caiguem en temptació i ens deslliuri de qualsevol mal. Penso que Ell ens vol sants i alhora sap que som fràgils de naturalesa, som trencadissos, precisament per això li demanem no caure en el culpa i que ens doni la força necessària per ésser integres de cor i d'esperit. El millor per aconseguir això es **Viure sempre en obsequi de Jesucrist.**

Que agraits hem d'estar a Déu Pare que ens ha ensenyat per mitjà del seu diví fill aquesta pregària de lloança, acció de gracies i humil petició.

Amics lectors en aquest temps del Carme que estem, procurem fer del Pare nostre la pregària senzilla, plena d'un desig de conversió i estimació a Déu i els altres.

BODAS DE PLATA SACERDOTALES

Francisco Javier Vila Morera

Sigüenza, 25 de junio de 1995-2020

Nuestro querido hermano, el Padre Fco. Javier Vila, celebra 25 años de su ordenación presbiteral. De origen catalán, pero ordenado en la diócesis de Guadalajara, pertenece desde hace más de 15 años a nuestra parroquia, donde camina en una comunidad neocatecumenal. Reproducimos su experiencia tras 25 años de ministerio

Una Buena Noticia he recibido que me ha salvado. Una noticia tan grande, tan bella, tan renovadora y fascinante, que vale la pena entregar toda la vida para anunciarla:

"El AMOR es más fuerte que la muerte, y la Vida más poderosa que el abismo..." (Ct.8,6)

"¿Por qué buscáis entre los muertos al que vive?, no está aquí, **HA RESUCITADO!**..." (Lc.24,5-6),

25 años de este anuncio ha salvado y sostenido mi vida, y mi vocación de cura y misionero: "Dame vida con tu Palabra" (Sal.118,108), "Tus Palabras, Señor, sostienen mi vida..." (Sal.118,93)

25 años de este anuncio por plazas, calles e iglesias, en colegios y universidades, en grandes centros urbanos, y en pobres y apartados poblados, barrios y periferias..., en Guadalajara, en Chile, México, Nicaragua, Brasil, Costa Rica, en Andalucía y ahora también en Barcelona.

25 años contemplando por doquier la fuerza de la Palabra y la presencia del Amor en la historia: impulsando jóvenes corazones, bendiciendo y restaurando matrimonios, sosteniendo a las familias, socorriendo a pobres y necesitados, sanando heridas y re-creando vidas postradas y quebradas... ¡¡¡tantas vidas rotas..., rotas... y RENACIDAS!!!, ...es la belleza del Amor y de la Vida Eterna que lo hace todo nuevo: "Mirad que hago nuevas todas las cosas" (Ap.21,5), "dad gratis lo que gratis habéis recibido" (Mt.10,8), ¡...tantos y tantos prodigios...!, todos, ¡auténticos milagros de la Gracia!

Todo esto, a pesar de tantas debilidades y pecados por mi parte..., ¡tantas veces he sido herido y abatido..., y otras tantas he necesitado y suplicado ayuda...!, que me sorprende hoy, poder celebrar este aniversario, ciertamente débil, pero también **profundamente AGRADECIDO e inmensamente FELIZ**, contemplando este espectáculo del poder del Amor de Dios en mi alma, en el corazón de los hombres y en la historia de la humanidad.

Así pues, son 25 años de miserias propias y milagros del cielo, 25 años de traición y perdón, de pecado y Gracia, 25 años de Amor y salvación.

Junto con tan maravilloso anuncio..., quiero expresar también en esta efeméride, mi agradecimiento y amor a mis padres, a quienes tanto debo, a mis hermanos y a toda mi gran familia, agradecimiento a mis Obispos, D. José y D. Atilano, por quienes me he sentido siempre tan querido y apoyado, a mis compañeros presbíteros y misioneros..., y un profundo agradecimiento también a mi comunidad y catequistas de Barcelona, así como a Kiko y Carmen..., que me han ayudado y cuidado tanto..., y me han abierto los horizontes de la misión.

Pero, sobre todo, **amor y gratitud a JESUCRISTO** que me ha amado en mis pecados, **su GRACIA me salvó**, y aún hoy en mi profunda miseria, sigue contando conmigo para una misión tan grande: La Palabra, el Amor, el anuncio, la EVANGELIZACIÓN..., en ello está la salvación del mundo: "Id al mundo entero y anunciad el Evangelio..." (Mc.16,15). "Sabed todos que ha sido por el nombre de Jesucristo..., porque no hay bajo el cielo otro nombre que pueda salvarnos." (Act.4,10.12)

A Jesucristo y **a su Madre santísima, la "llena de Gracia"**, que me ha dado a gustar y a disfrutar de la Gracia..., ¡mi gratitud eterna....!

Por siempre, Señor, Tu eres el Dios de mi historia..., ¡escríbela, pues, para tu Gloria....!

"Exsultate cum me ad Dominum" ¡TE ANUNCIARÉ...!

El mundo, tantas veces triste, estresado y desorientado, necesita testigos y profetas que anuncien el Amor, la gratuidad, la alegría, el camino de la Vida y del Cielo... ¿Cuentan contigo...?

Por tu atención y cariño, GRACIAS.
Reza por mí.
Xavier

“Quise el Carmelo en cuento supe de él, porque descubro que todas las aspiraciones de mi corazón se cumplen en esta orden”. Santa Teresa del Niño Jesús y de la Santa Faz.

Soy fray Edwin Rafael, nativo de Caicara del Orinoco, estado Bolívar, Venezuela. Hablar de mi historia vocacional es remontarme necesariamente a la infancia. Siempre he dicho que yo soy carmelita de nacimiento y de cultura, aunque en su momento no haya tenido conciencia de esto. Siempre dicen que son los abuelos los que nos enseñan a rezar. En mi caso ¡también! A pesar de haber nacido en el seno de una familia católica pero no practicante, mi abuelo, aunque no sabía ni leer ni escribir, tenía una muy profunda devoción a la Virgen del Carmen. Su devoción se manifestaba en el día a día, al levantarse lo primero que hacía era encomendarse a la Virgen María rezando un poco, pero también con una oración silenciosa y personal y así antes de acostarse y antes de iniciar una tarea que consideraba importante. Precisamente a él le debo que me haya enseñado con su propia vida la devoción a la Santísima Virgen.

En cierta ocasión de mi infancia, más o menos como a los nueve años, sentí una curiosa inquietud de ser sacerdote, y digo curiosa porque como lo he dicho, mi familia no suele participar asiduamente de la celebración Eucarística. Después de tantos años aun puedo recordar esa inquietud como una mezcla de sentimientos y emociones ¡un poco extrañas! para mi edad. Esa semilla fue creciendo y germinando en mi vida en la medida en que iba creciendo y madurando, también en la fe, mientras hacía vida parroquial y me preparaba para recibir los sacramentos de iniciación cristiana.

A los 20 años, después de un largo proceso y discernimiento vocacional en mi parroquia, decidí ingresar al Seminario Arquidiocesano “Jesús, Buen pastor”. Estando ahí en el seminario fue que descubrí la diferencia entre la vida religiosa y la vida diocesana, y algo muy curioso: descubrí que había una orden religiosa de 800 años de antigüedad, con el nombre de la Virgen a la que tanta devoción le habían tenido en mi Pueblito desde niño: **Orden de los hermanos de la bienaventurada Virgen María del monte Carmelo**. Ese mismo año empecé a investigar acerca de la orden, del carisma, y me empecé a sentir atraído por su historia, por la vida de sus muchos santos como modelos a seguir. Le comenté a mi director espiritual y mi formador, y volví a emprender otro camino de discernimiento. Un amigo me ayudó a contactar a los frailes Carmelitas de la provincia de Cataluña, y empecé a participar de las convivencias vocacionales, aun siendo seminarista diocesano.

Culminada la etapa de filosofía, y con el debido acompañamiento espiritual y vocacional tanto con mis formadores como con los frailes, decidí ingresar a la orden. Después de unos años de preparación en el postulanteado y posteriormente en el noviciado, fui admitido a través de la profesión temporal de votos a esta provincia del Santísimo Redentor de Cataluña, el ocho de septiembre del 2019. Actualmente formo parte de la comunidad del convento de Barcelona, y me siento plenamente feliz con la ayuda de Nuestro Señor y de nuestra Madre la Virgen del Carmen de ser parte de la familia carmelita y de su riqueza espiritual de la cual me nutro.

HORARIS DE LA NOVENA I FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

En aquest any del coronavirus encara que amb restriccions podrem celebrar la novena i festes, de la Mare de Déu Carme a la nostra parròquia, per donar-li gràcies per tots els beneficis rebuts de Déu i per intercessió de la Mare de Déu del Carme i del seu Escapulari. **Els horaris són els següents:**

Exercici de la Novena i Rosari, els mateixos dies de la Missa de la novena, però l'hora d'inici serà a les 19.15, h. La Missa de la Novena serà a les 20.00 h

Les comunitats i serveis pastorals que preparen la Missa de la Novena del Carme són les següents:

1er dia) Dimarts 7 de juliol, avui preparen la novena de la Missa les comunitats neocatecumenals 1ª i 14ª, i la pastoral de la salut.

2º dia) Dimecres 8, preparen 3ª i 12ª comunitat,

3er dia) Dijous 9, preparen la 4ª i la 11ª comunitat, amb la catequesi infantil, confirmació i neteja i secretaria de la Parròquia.

4rt dia) Divendres 10, les comunitats 8ª, 13ª i 17ª, juntament amb l'Adoració del Santíssim i Lectio Divina.

5é dia) Dissabte 11, comunitat nº 5 i catequesi pre-matrimonial.

6é dia) Diumenge 12, comunitats 9ª i 10ª, i pastoral d'ornaments, Càritas, rober.

7é dia) Dilluns 13, comunitats 6ª i 16ª i pastoral de bateigs.

8é dia) Dimarts 14, preparen les comunitats 2ª i 15ª, juntament amb el consell Parroquial.

9é dia) Dimecres 15, comunitats 7ª i 18ª amb la Tercera Orde del Carme.

El dijous 16 de Juliol, celebrarem solemnement, la Festa del Carme, a les 20.00 h. (Seguint les mesures de seguretat pel coronavirus, no farem la Processó amb la imatge de la Mare de Déu pel carrer, no hi haurà àgape en acabar la celebració)

El dia 20 del mateix mes, celebrarem també la Solemnitat de Sant Elies a les 12.00 h.

¡EN NOM DEL VOSTRE RECTOR EL P. JOSÉ LÓPEZ I LA COMUNITAT CARMELITA FELIÇ FESTA DEL CARME I PROMPTA TORNADA A LA ESTABLE NORMALITAT! ¡UNA FORTA ABRAÇADA A TOTS I GRÀCIES PER LA VOSTRA COL·LABORACIÓ AL BON FUNCIONAMENT DE LA PARRÒQUIA SEMPRE I EN AQUESTS TEMPS DIFÍCILS!

Donacions per la Parròquia:

“La Caixa” 2100- 3262 -14- 2100259428

www.santajoaquinabcn.com